

МАНИФЕСТ УМЕТНИЧКОГ ЕКСПЕРИМЕНТА

Погледајмо у саму етимологију појма „дизајн”. Где је тренутак који обликује посебна места у смислу датог појма? Како то дефинисати, а не стварати ограничења или упутства?

Настављајући с промишљањем, суштина се премешта и остаје у процесу, концептуалним и креативним токовима из којих настаје обликовани предмет, ствар, простор или у овом случају издвојена стварност.

Пројекат *134/ Света геометрија* прати процес у коме се теолошки и технолошки дизајн повезују и сусрећу, надовезују и преплићу.

Интерпретација из које се феноменолошки уклања све сувишно доводи до концепта фундаменталног дизајна, који је полазна тачка стваралачког процеса.

Концептуално заснован на симболу као универзалном појму који добија индивидуални аспект током различитих приступа или тумачења, у зависности од простора посматрања, односно географске територије.

Испитујући поређења Божје интелигенције и вештачке интелигенције, изложба се фокусира на стварање глобалног дизајна.

У дихотомији времена постојања паралелних реалности, као и сфера стварања нових искустава, развија се отворено поље комуникације и размене.

Дизајн простора заснован је на симболичним значењима броја 134, који се узима као анђеоски број, симбол мира, хармоније и здравља, а визуелно пренесен кроз орнаменталну универзалну симболику.

Сама поставка у простору павиљона резултат је стварања новог простора, реда у поретку, који се може дефинисати као просторна скулптура унутар које човек долази до сусрета са сопственим унутрашњим бићем.

Улазећи у простор који је обликован у виду кутије унутар које се одвија цела једна издвојена дизајнирана стварност која реагује на сва појединачна људска чула у тежњи ка универзалној спознаји и искуству.

Где се сусрећу човек и машина?

Пролазећи кроз просторне целине обликоване руком аутора уметничког експеримента долазимо до краја и суочавамо се са оним што ствара вештачка интелигенција.

И када се ангажују постојеће чулности, искуства која су позната људском бићу, долази се до потпуно нове спознаје у сусрету са AI и тренутка када се човек сусреће са непознатим, новим искуствима.

Има ли „праве” или „лажне” стварности?

У том простору сусрећу се две реалности, позната искуствена и непозната, коју човек тек обрађује и претвара у ново искуство.

Зауставимо се овде, у есенцији и кључној тачки пројекта *134/ Света геометрија* и запитајмо се која је улога човека између Божје и вештачке интелигенције?

Ако бисмо се надовезли на дефинисање естетике као науке о чулима, пројекат *134/ Света геометрија* провоцира свако појединачно људско чуло.

Уметност је универзална, то је израз који не зависи од медија или материјала на коме, помоћу кога или којим се уметник изражава.

Медиј носи израз, а посматрач доживљај.

Дизајнирана стварност простора и апстрахованог времена унутрашњости простора пројектоване стварности води посетиоца у сопствени простор доживљаја без појма о времену.

Скулпурално обликовање простора, односно затварање и концентрисање чулности издвојене из спољне стварности јесте суштина спајања свих наведених појмова у једно.

Доживљај је шири од визуелног и поставља питања о недостацима чулности. Како реагује особа која не види или не чује?

Дакле, стваралачки процеси, процеси који подразумевају време, простор и умеће обликовања сабирају се у једној тачки која је универзална, у фундаменталном дизајну.

Да бисмо проширили контекст посматрања и разматрања тезе о симултаности, одлучили смо да своје учешће у „Глобалној игри” базирамо на истраживању које би се одвијало на више места истовремено у више земаља.

Места су повезана у контексту протока времена кроз размену истраживачких процеса.